

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัยเรื่อง “ สักยภาพการทำสวนยางพาราของเกษตรกรในอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน” นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางที่ ประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางสังคม

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นที่

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยวัด ศักยภาพได้จาก ขนาดของลำต้น จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ ความสมบูรณ์ของต้น

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆกับศักยภาพการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยพิจารณาจากขนาดของลำต้น จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ และความสมบูรณ์ของต้น

ตอนที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

1.1 เพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 66.7 เป็นเพศชาย ส่วนที่เหลือร้อยละ 33.3 เป็นเพศหญิง (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 เพศของเกษตรกร

เพศ	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ชาย	104	66.7
หญิง	52	33.3
รวม	156	100.0

1.2 อายุของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ร้อยละ 30.1 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาร้อยละ 28.9 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 26.3 มีอายุน้อยกว่า 41 ปี และร้อยละ 14.7 มีอายุ 61 ปีขึ้นไป โดยมีอายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 81 ปี และอายุเฉลี่ย 49.26 ปี (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 อายุของเกษตรกร

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
น้อยกว่า 41	41	26.3
41-50	47	30.1
51-60	45	28.9
61 ขึ้นไป	23	14.7
รวม	156	100.0

อายุต่ำสุด 25 ปี

อายุเฉลี่ย 49.26 ปี

อายุสูงสุด 81 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.019

1.3 สถานภาพการสมรส

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 90.4 สมรสแล้ว รองลงมาร้อยละ 6.4 หม้ายหรือหย่าร้าง และร้อยละ 3.2 โสด (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 สถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
โสด	5	3.2
สมรส	141	90.4
หม้ายหรือหย่าร้าง	10	6.4
รวม	156	100.0

1.4 ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 27.6 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาร้อยละ 20.5 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 14.7 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 13.5 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 10.3 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 8.3 จบการศึกษาอื่นๆ (ป.7, มศ.3, มศ.5) ร้อยละ 4.5 จบการศึกษาในระดับปวส. / อนุปริญญา และร้อยละ 0.6 ไม่เคยได้รับการศึกษา (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับการศึกษา	1	0.6
ประถมศึกษาปีที่ 4	43	27.6
ประถมศึกษาปีที่ 6	23	14.7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	16	10.3
มัธยมศึกษาปีที่ 6	32	20.5
ปวส. / อนุปริญญา	7	4.5
ปริญญาตรี	21	13.5
อื่นๆ (ป.7, มศ.3, มศ.5)	13	8.3
รวม	156	100.0

1.5 อาชีพหลัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 55.8 ประกอบอาชีพเกษตรกร รองลงมาร้อยละ 17.9 ประกอบอาชีพรับจ้าง, บริษัท ร้อยละ 12.8 ประกอบอาชีพรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.5 ประกอบอาชีพ ค้าขาย และร้อยละ 1.9 ประกอบอาชีพ อื่นๆ (แม่บ้าน) (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 อาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
เกษตรกรกรม	87	55.8
ค้าขาย	18	11.5
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	20	12.8
รับจ้าง, บริษัท	28	17.9
อื่นๆ (แม่บ้าน)	3	1.9
รวม	156	100.0

1.6 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 61.5 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน รองลงมาร้อยละ 19.2 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 5-6 คน ร้อยละ 15.4 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 1-2 คน และร้อยละ 3.8 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 7 คนขึ้นไป โดยมีจำนวนสมาชิก ในครัวเรือน ต่ำสุด 1 คน จำนวนสมาชิก ในครัวเรือน สูงสุด 8 คน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.88 คน (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
1-2	24	15.4
3-4	96	61.5
5-6	30	19.2
7 ขึ้นไป	6	3.8
รวม	156	100.0

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด 1 คน จำนวนสมาชิก ในครัวเรือนสูงสุด 8 คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.88 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1. 287

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางเศรษฐกิจ

2.1 รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 38.5 มีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน ระหว่าง 50,001-100,000 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 18.6 มีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนระหว่าง 100,001-150,000 บาทต่อปี และมากกว่า 200,000 บาทต่อปี ร้อยละ 16.7 มีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนไม่เกิน 50,000 บาทต่อปี และร้อยละ 7.7 มีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนระหว่าง 150,001-200,000 บาทต่อปี โดยมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนต่ำสุด 15,000 บาทต่อปี รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนสูงสุด 1,000,000 บาทต่อปี และรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนเฉลี่ย 147,540.06 บาทต่อปี (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน

รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน (บาทต่อปี)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่เกิน 50,000	26	16.7
50,001-100,000	60	38.5
100,001-150,000	29	18.6
150,001-200,000	12	7.7
มากกว่า 200,000	29	18.6
รวม	156	100.0

รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนต่ำสุด 15,000 บาทต่อปี

รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนสูงสุด 1,000,000 บาทต่อปี

รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนเฉลี่ย 147,540.06 บาทต่อปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 155,347.614

2.2 พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 28.8 มีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) ระหว่าง 1-10 ไร่ รองลงมาร้อยละ 23.7 มีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) ระหว่าง 11-20 ไร่ ร้อยละ 16.7 ไม่มีพื้นที่เลย ร้อยละ 15.4 มีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) ระหว่าง 21-30 ไร่ ร้อยละ 5.8 มีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) ระหว่าง 41-50 ไร่ ร้อยละ 5.1 มีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา)

ระหว่าง 31-40 ไร่ และร้อยละ 4.5 มีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) มากกว่า 50 ไร่ โดยมีพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) ต่ำสุด 0 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) สูงสุด 100 ไร่ และพื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) เฉลี่ย 17.73 ไร่ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา)

พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) (ไร่)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่มีเลย	26	16.7
1-10	45	28.8
11-20	37	23.7
21-30	24	15.4
31-40	8	5.1
41-50	9	5.8
มากกว่า 50	7	4.5
รวม	156	100.0

พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) ต่ำสุด 0 ไร่
 พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) สูงสุด 100 ไร่
 พื้นที่ทำการเกษตร (ไม่รวมพื้นที่ปลูกยางพารา) เฉลี่ย 17.73 ไร่
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.562

2.3 พืชที่ปลูกในรอบปี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 93.6 มีการปลูกพืช ส่วนที่เหลือร้อยละ 6.4 ไม่มีการปลูกพืชใดเลย ซึ่งพืชที่ปลูกนั้นพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 66.7 ปลูกลำไย รองลงมาร้อยละ 39.7 ปลูกข้าวโพด ร้อยละ 19.9 ปลูกมะม่วง ร้อยละ 14.1 ปลูกข้าว ร้อยละ 9.0 ปลูกหอม / กระเทียม และมะขาม / มะนาว / แก้วมังกร ร้อยละ 7.7 ปลูกอื่นๆ (เช่น มะเขือพริก มันสำปะหลัง) และร้อยละ 3.8 ปลูกถั่วเขียว / ถั่วลิสง (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 พืชที่ปลูกในรอบปี

พืชที่ปลูกในรอบปี	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่ปลูกพืชใดเลย	10	6.4
ปลูกพืช	146	93.6
- ลำไย	104	66.7
- มะม่วง	31	19.9
- ข้าว	22	14.1
- ข้าวโพด	62	39.7
- หอม / กระเทียม	14	9.0
- ถั่วเขียว / ถั่วลิสง	6	3.8
- มะขาม / มะนาว / แก้วมังกร	14	9.0
- อื่นๆ (เช่น มะเขือ พริก มันสำปะหลัง)	12	7.7

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน ปลูกพืชมากกว่า 1 ชนิด

2.4 สัตว์ที่เลี้ยง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.4 ไม่เลี้ยงสัตว์ใดเลย ส่วนที่เหลือร้อยละ 27.6 มีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งสัตว์ที่เลี้ยงนั้นพบว่าเกษตรกรร้อยละ 19.2 เลี้ยงเป็ด / ไก่ รองลงมาร้อยละ 5.1 เลี้ยงโคนม / โคน้ำ ร้อยละ 4.5 เลี้ยงสุกร และร้อยละ 1.9 เลี้ยงสัตว์อื่น ๆ เช่น กบ ปลา (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 สัตว์ที่เลี้ยง

สัตว์ที่เลี้ยง	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่เลี้ยงสัตว์ใดเลย	113	72.4
เลี้ยงสัตว์	43	27.6
- สุกร	7	4.5
- เป็ด / ไก่	30	19.2
- โคนม / โคน้ำ	8	5.1
- อื่น ๆ (เช่น กบ ปลา)	3	1.9

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน เลี้ยงสัตว์มากกว่า 1 ชนิด

การปลูกยางพารา

2.5 วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 91.7 ระบุว่าวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพาราเพื่อหวังผลระยะยาวเป็นมรดกแก่บุตรหลาน รองลงมาร้อยละ 79.5 เพื่อใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 71.2 ไม่ต้องลงทุนเพราะได้รับการเข้าร่วมโครงการฯ ร้อยละ 63.5 เพื่อยึดเป็นอาชีพหลักโดยหวังว่าจะมีรายได้ที่ดีกว่าเดิม ร้อยละ 47.4 เพื่อเป็นอาชีพเสริม ร้อยละ 9.6 ปลูกเพื่อขายไม้ และร้อยละ 0.6 อื่นๆ (ขายน้ำยาง) ตามลำดับ (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา

วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
เป็นอาชีพเสริม	74	47.4
ยึดเป็นอาชีพหลักโดยหวังว่าจะมีรายได้ที่ดีกว่าเดิม	99	63.5
หวังผลระยะยาวเป็นมรดกแก่บุตรหลาน	143	91.7
ไม่ต้องลงทุนเพราะได้รับการเข้าร่วมโครงการฯ	111	71.2
ใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์	124	79.5
ปลูกเพื่อขายไม้	15	9.6
อื่นๆ (ขายน้ำยาง)	1	0.6

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน มีวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารามากกว่า 1 ข้อ

2.6 พื้นที่ปลูกยางเดิมเป็นพื้นที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 44.9 พื้นที่ปลูกยางเดิมเป็นพื้นที่ทำไร่ รองลงมาร้อยละ 28.2 พื้นที่ปลูกยางเดิมเป็นพื้นที่ไม่ได้ทำประโยชน์ ร้อยละ 26.3 พื้นที่ปลูกยางเดิมเป็นพื้นที่อื่นๆ (สวนลำไย, มะม่วง) และร้อยละ 0.6 พื้นที่ปลูกยางเดิมเป็นพื้นที่นา ตามลำดับ (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 พื้นที่ปลูกยางเดิมเป็นพื้นที่

พื้นที่ปลูกยางพาราเดิมเป็นพื้นที่	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
พื้นที่นา	1	0.6
พื้นที่ทำไร่	70	44.9
พื้นที่ไม่ได้ทำประโยชน์	44	28.2
อื่นๆ (สวนลำไย, มะม่วง)	41	26.3
รวม	156	100.0

2.7 พันธุ์ยางพาราที่ใช้ในการปลูก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 73.7 トラบชื่อพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก (RRIM 600) และมีเพียงร้อยละ 26.3 ที่ไม่ทราบชื่อพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 พันธุ์ยางพาราที่ใช้ในการปลูก

พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่ทราบชื่อพันธุ์	41	26.3
ทราบชื่อพันธุ์ (RRIM 600)	115	73.7
รวม	156	100.0

2.8 ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 48.7 มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 6-10 ไร่ รองลงมาร้อยละ 16.7 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 11-15 ไร่ ร้อยละ 14.1 มีพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 20 ไร่ ร้อยละ 11.5 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 1-5 ไร่ และร้อยละ 9.0 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 16-20 ไร่ โดยมีพื้นที่ปลูกยางพาราค่าสุด 3 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 60 ไร่ และพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 13.62 ไร่ (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด (ไร่)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
1-5	18	11.5
6-10	76	48.7
11-15	26	16.7
16-20	14	9.0
มากกว่า 20	22	14.1
รวม	156	100.0
พื้นที่ปลูกยางพาราค่ำสุด 3 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด	60 ไร่	
พื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 13.62 ไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.895	

2.9 จำนวนต้นที่ปลูก (ต้นต่อไร่)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 74.4 ปลูก 76 ต้นต่อไร่ รองลงมาร้อยละ 21.8 ปลูกน้อยกว่า 76 ต้นต่อไร่ และร้อยละ 3.8 ปลูกมากกว่า 76 ต้นต่อไร่ โคนมีจำนวนต้นที่ปลูกต่ำสุด 60 ต้นต่อไร่ จำนวนต้นที่ปลูกสูงสุด 90 ต้นต่อไร่ และจำนวนต้นที่ปลูกเฉลี่ย 75.11 ต้นต่อไร่ (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 จำนวนต้นที่ปลูก (ต้นต่อไร่)

จำนวนต้นที่ปลูก (ต้นต่อไร่)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
น้อยกว่า 76	34	21.8
76	116	74.4
มากกว่า 76	6	3.8
รวม	156	100.0
จำนวนต้นที่ปลูกต่ำสุด 60 ต้นต่อไร่ จำนวนต้นที่ปลูกสูงสุด	90 ต้นต่อไร่	
จำนวนต้นที่ปลูกเฉลี่ย 75.11 ต้นต่อไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.363	

2.10 อายุของต้นยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 51.3 อายุของต้นยางน้อยกว่า 3.0 ปี รองลงมาร้อยละ 28.8 อายุของต้นยาง 3.0-3.9 ปี และร้อยละ 19.9 อายุของต้นยางพารามากกว่า 3.9 ปี โดยมีอายุต่ำสุด 2.0 ปี อายุสูงสุด 4.9 ปี และอายุเฉลี่ย 3.42 ปี (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 อายุของต้นยางพารา

จำนวนอายุของต้นยางพารา (ปี)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3.0 ปี	80	51.3
3.0-3.9 ปี	45	28.8
มากกว่า 3.9 ปี	31	19.9
รวม	156	100.0
อายุต่ำสุด 2.0 ปี	อายุ	สูงสุด 4.9 ปี
อายุเฉลี่ย 3.42 ปี	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.765	

2.11 การปลูกร่วมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 94.9 มีการปลูกร่วมยางพารา และมีเพียงร้อยละ 5.1 เท่านั้นที่ไม่มีการปลูกร่วมยางพารา นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 34.5 ปลูกร่วม 1-10 ต้นต่อไร่ ร้อยละ 25.7 ปลูกร่วมมากกว่า 30 ต้นต่อไร่ ร้อยละ 21.6 ปลูกร่วม 11-20 ต้นต่อไร่ และร้อยละ 18.2 ปลูกร่วม 21-30 ต้นต่อไร่ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่มีการปลูกร่วมต้นยางพารา ได้ปลูกร่วมเมื่อต้นยางอายุ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.5 รองลงมาปลูกร่วมเมื่อต้นยางอายุ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.5 และปลูกร่วมเมื่อต้นยางอายุ 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.5 โดยมีการปลูกร่วมยางพาราต่ำสุด 0 ต้น ต่อไร่ ปลูกร่วมยางพารา สูงสุด 83 ต้นต่อไร่ และปลูกร่วมยางพารา เฉลี่ย 22.01 ต้นต่อไร่ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 31 การปลูกซ่อมยางพารา

การปลูกซ่อมยางพารา	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่มีการปลูกซ่อม	8	5.1
มีการปลูกซ่อม	148	94.9
1-10 ต้นต่อไร่	51	34.5
11-20 ต้นต่อไร่	32	21.6
21-30 ต้นต่อไร่	27	18.2
มากกว่า 30 ต้นต่อไร่	38	25.7
ปลูกซ่อมเมื่อยางพาราอายุ		
1 ปี	138	88.5
2 ปี	99	63.5
3 ปี	39	25.0

ปลูกซ่อมยางพาราต่ำสุด 0 ต้นต่อไร่ ปลูกซ่อมยางพารา สูงสุด 83 ต้นต่อไร่
 ปลูกซ่อมยางพาราเฉลี่ย 22.01 ต้นต่อไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.145
 หมายเลข เกษตรกร 1 คน ปลูกซ่อมยางพารามากกว่า 1 ปี

2.12 แหล่งน้ำที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ทั้งหมดอาศัยน้ำฝนเป็นแหล่งน้ำที่ใช้ในการทำสวนยางพารา รองลงมาร้อยละ 19.9 อาศัยบ่อ, สระน้ำ ร้อยละ 8.3 อื่นๆ (ลำห้วย) ร้อยละ 5.8 อาศัยรถเข็นน้ำ และร้อยละ 3.8 อาศัยปั้มน้ำสูบน้ำจากคลอง ตามลำดับ (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 แหล่งน้ำที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

แหล่งน้ำ	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
อาศัยน้ำฝน	156	100.0
บ่อ, สระน้ำ	31	19.9
ปั้มน้ำสูบน้ำจากคลอง	6	3.8
รถเข็นน้ำ	9	5.8
อื่นๆ (ลำห้วย)	13	8.3

หมายเลข เกษตรกร 1 คน ใช้แหล่งน้ำในการทำสวนยางพารามากกว่า 1 แหล่ง

2.13 การทำแนวป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.4 มีการทำแนวป้องกันไฟ และมีเพียงร้อยละ 0.6 เท่านั้นที่ไม่ได้ทำแนวป้องกันไฟ (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 การทำแนวป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา

การทำแนวป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่ทำแนวป้องกันไฟ	1	0.6
ทำแนวป้องกันไฟ	155	99.4
รวม	156	100.0

2.14 ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 48.7 ต้นทุนในการทำสวนยางพาราไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี รองลงมาร้อยละ 32.7 ต้นทุนในการทำสวนยางพาราระหว่าง 1,001-2,000 บาทต่อไร่ต่อปี ร้อยละ 14.1 ต้นทุนในการทำสวนยางพาราระหว่าง 2,001-3,000 บาทต่อไร่ต่อปี และร้อยละ 4.5 ต้นทุนในการทำสวนยางพารามากกว่า 3,000 บาทต่อไร่ต่อปี โดยมีต้นทุนต่ำสุด 400 บาทต่อไร่ต่อปี ต้นทุน สูงสุด 5,000 บาทต่อไร่ต่อปี และ ต้นทุนเฉลี่ย 1,430.54 บาทต่อไร่ต่อปี (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา (บาทต่อไร่ต่อปี)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000	76	48.7
1,001-2,000	51	32.7
2,001-3,000	22	14.1
มากกว่า 3,000	7	4.5
รวม	156	100.0

ต้นทุนต่ำสุด 400 บาทต่อไร่ต่อปี ต้นทุน สูงสุด 5,000 บาทต่อไร่ต่อปี
 ต้นทุนเฉลี่ย 1,430.54 บาทต่อไร่ต่อปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 923.106

2.15 แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.8 ใช้แรงงานในครอบครัว และร้อยละ 77.6 ใช้แรงงานที่จ้าง (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
แรงงานในครอบครัว	123	78.8
จำนวน 1 คน	20	12.8
จำนวน 2 คน	71	45.5
จำนวน 3 คน	27	17.3
จำนวน 4 คน	5	3.2
แรงงานที่จ้าง	121	77.6
จำนวน 1 คน	8	5.1
จำนวน 2 คน	37	23.7
จำนวน 3 คน	27	17.3
จำนวน 4 คน	13	8.3
จำนวน 5 คน	17	10.9
จำนวน 6 คน	4	2.6
จำนวน 7 คน	1	0.6
จำนวน 8 คน	2	1.3
จำนวน 10 คน	11	7.1
จำนวน 20 คน	1	0.6

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน ใช้แรงงานในการทำสวนยางพารามากกว่า 1 แหล่ง

2.16 ความถี่ในการเข้าไปดูแลรักษาสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 46.8 เข้าไปดูแลรักษาสวนยางพารา ระหว่าง 1-5 ครั้งต่อเดือน รองลงมา ร้อยละ 19.2 เข้าไปดูแลรักษาสวนยางพารา ระหว่าง 6-10 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 14.1 เข้าไปดูแลรักษาสวนยางพารา ระหว่าง 11-15 ครั้งต่อเดือน

ร้อยละ 12.8 เข้าไปดูแลร์กษาสวนยางพารามากกว่า 25 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 6.4 เข้าไปดูแลร์กษาสวนยางพาราระหว่าง 16-20 ครั้งต่อเดือน และร้อยละ 0.6 เข้าไปดูแลร์กษาสวนยางพาราระหว่าง 21-25 ครั้งต่อเดือน โดยความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพาราต่ำสุด 1 ครั้งต่อเดือน สูงสุด 30 ครั้งต่อเดือน และความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพาราเฉลี่ย 10.34 ครั้งต่อเดือน (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพารา (ครั้งต่อเดือน)

ความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพารา (ครั้งต่อเดือน)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
1-5	73	46.8
6-10	30	19.2
11-15	22	14.1
16-20	10	6.4
21-25	1	0.6
มากกว่า 25	20	12.8
รวม	156	100.0

ความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพาราต่ำสุด 1 ครั้งต่อเดือน
 ความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพาราสูงสุด 30 ครั้งต่อเดือน
 ความถี่ในการเข้า ไปดูแลร์กษาสวนยางพาราเฉลี่ย 10.34 ครั้งต่อเดือน
 สวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.461

2.17 การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 53.8 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา 1-2 ครั้งต่อปี รองลงมา ร้อยละ 39.1 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา 3-4 ครั้งต่อปี ร้อยละ 5.8 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา 5-6 ครั้งต่อปี และร้อยละ 1.3 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารามากกว่า 6 ครั้งต่อปี โดยกำจัดวัชพืชในสวนยางพาราต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราสูงสุด 12 ครั้งต่อปี และกำจัดวัชพืชในสวนยางพาราเฉลี่ย 2.73 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา (ครั้งต่อปี)

การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
1-2	84	53.8
3-4	61	39.1
5-6	9	5.8
มากกว่า 6	2	1.3
รวม	156	100.0

กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราดำสุด 1 ครั้งต่อปี กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราสูงสุด 12 ครั้งต่อปี
กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราเฉลี่ย 2.73 ครั้งต่อปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.407

2.18 วิธีการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 73.1 กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราโดยใช้แรงงานคน รองลงมาร้อยละ 69.2 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา โดยใช้สารเคมี ร้อยละ 67.3 กำจัดวัชพืชในสวนยางพาราโดยการปลูกพืชแซม ร้อยละ 61.5 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา โดยใช้รถแทรกเตอร์ในการไถกลบ ร้อยละ 48.7 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา โดยวิธีอื่นๆ (ใช้เครื่องตัดหญ้า) และร้อยละ 16.0 กำจัดวัชพืชในสวนยางพารา โดยการปลูกพืชคลุมดิน ครอบคลุมทั่ว ตามลำดับ (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 วิธีการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

วิธีการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ใช้รถแทรกเตอร์ในการไถกลบ	96	61.5
แรงงานคน	114	73.1
ใช้สารเคมี	108	69.2
ปลูกพืชคลุมดินครอบคลุมทั่ว	25	16.0
ปลูกพืชแซม	105	67.3
อื่นๆ (ใช้เครื่องตัดหญ้า)	76	48.7

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน กำจัดวัชพืชในสวนยางพารามากกว่า 1 วิธี

2.19 การใส่ปุ๋ย (ครั้งต่อปี)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 64.1 ใส่ปุ๋ย 2 ครั้งต่อปี รองลงมา ร้อยละ 16.0 ใส่ปุ๋ย 1 ครั้งต่อปี ร้อยละ 14.1 ใส่ปุ๋ย 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 5.1 ใส่ปุ๋ย 4 ครั้งต่อปี และร้อยละ 0.6 ไม่ใส่ปุ๋ยเลย โดยใส่ปุ๋ยต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี ใส่ปุ๋ยสูงสุด 4 ครั้งต่อปี และใส่ปุ๋ยเฉลี่ย 2.07 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 การใส่ปุ๋ย (ครั้งต่อปี)

การใส่ปุ๋ย (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
0	1	0.6
1	25	16.0
2	100	64.1
3	22	14.1
4	8	5.1
รวม	156	100.0

ใส่ปุ๋ยต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี ใส่ปุ๋ยสูงสุด 4 ครั้งต่อปี
ใส่ปุ๋ยเฉลี่ย 2.07 ครั้งต่อปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.728

2.20 ปุ๋ยที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 81.4 ใช้ปุ๋ยเคมี รองลงมา ร้อยละ 73.7 ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยคอก) ร้อยละ 53.2 ใช้ปุ๋ยชีวภาพ และร้อยละ 7.7 ใช้ปุ๋ยอื่นๆ (ปุ๋ยหมัก, ปุ๋ยบำรุงดิน, เปลือกข้าวโพด) ตามลำดับ (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ปุ๋ยที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

ปุ๋ยที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ปุ๋ยเคมี	127	81.4
ปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยคอก)	115	73.7
ปุ๋ยชีวภาพ	83	53.2
อื่นๆ (ปุ๋ยหมัก, ปุ๋ยบำรุงดิน, เปลือกข้าวโพด)	12	7.7

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน ใช้ปุ๋ยในการทำสวนยางพารามากกว่า 1 ชนิด

2.21 การตัดแต่งกิ่งยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 98.7 มีการตัดแต่งกิ่ง และร้อยละ 1.3 ไม่เคยตัดแต่งกิ่ง นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 53.2 ตัดแต่งกิ่ง 1-2 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 19.2 ตัดแต่งกิ่ง 3-4 ครั้งต่อปี ร้อยละ 13.5 ตัดแต่งกิ่ง 5-6 ครั้งต่อปี และร้อยละ 12.8 ตัดแต่งกิ่งมากกว่า 6 ครั้งต่อปี โดยตัดแต่งกิ่งยางพาราต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี ตัดแต่งกิ่งยางพาราสูงสุด 24 ครั้งต่อปี และตัดแต่งกิ่งยางพาราเฉลี่ย 3.97 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 การตัดแต่งกิ่งยางพารา

การตัดแต่งกิ่งยางพารา	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่เคยตัดแต่งกิ่ง	2	1.3
ตัดแต่งกิ่ง	154	98.7
ตัดแต่งกิ่ง 1-2 ครั้งต่อปี	83	53.2
ตัดแต่งกิ่ง 3-4 ครั้งต่อปี	30	19.2
ตัดแต่งกิ่ง 5-6 ครั้งต่อปี	21	13.5
ตัดแต่งกิ่งมากกว่า 6 ครั้งต่อปี	20	12.8
ตัดแต่งกิ่งยางพาราต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี	ตัดแต่งกิ่งยางพาราสูงสุด 24 ครั้งต่อปี	
ตัดแต่งกิ่งยางพาราเฉลี่ย 3.97 ครั้งต่อปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.569		

2.22 การรักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดรักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง โดยการ รอน้ำฝน ร่องลงมา ร้อยละ 48.7 รักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้งโดยการคลุมโคน ร้อยละ 27.6 รักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง โดยการรดน้ำ และร้อยละ 0.6 รักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง โดยอื่นๆ (ลำห้วย) ตามลำดับ (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 การรักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง

การรักษาความชื้น	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
รอน้ำฝน	156	100.0
รดน้ำ	43	27.6
คลุมโคน	76	48.7
ทำร่มบังเงา	-	-
อื่นๆ (ลำห้วย)	1	0.6

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน รักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้งมากกว่า 1 วิธี

2.23 การปลูกพืชแซมระหว่างแถวยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 มีการปลูกพืชแซมระหว่างแถวยาง และร้อยละ 25.0 ไม่มีการปลูกพืชแซมระหว่างแถวยาง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 50.6 มีการปลูกข้าวโพดเป็นพืชแซม ระหว่างแถวยางพารา ร่องลงมา ร้อยละ 17.3 มีการปลูกพืชตระกูลถั่วเป็นพืชแซม ระหว่างแถวยางพารา ร้อยละ 13.5 มีการปลูกลำไย, มะม่วงเป็นพืชแซม ระหว่างแถวยางพารา ร้อยละ 11.5 มีการปลูกอื่นๆ (เช่น กัลยัมละกอ เสาวรส แก้วมังกร) เป็นพืชแซม ระหว่างแถวยางพารา และร้อยละ 3.2 มีการปลูกข้าวเป็นพืชแซมระหว่างแถวยางพารา (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 การปลูกพืชแซมระหว่างแถวขางพารา

การปลูกพืชแซมระหว่างแถวขางพารา	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่มีการปลูกพืชแซม	39	25.0
มีการปลูกพืชแซม	117	75.0
- ข้าวโพด	79	50.6
- ข้าว	5	3.2
- พืชตระกูลถั่ว	27	17.3
- ลำไย, มะม่วง	21	13.5
- อื่นๆ (เช่น ถั่วฝักยาว มะละกอ เสาวรส แก้วมังกร)	18	11.5

หมายเหตุ เกษตรกร 1 ปลูกพืชแซมมากกว่า 1 ชนิด

2.24 ประสิทธิภาพด้านการปลูกขางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 95.5 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการปลูกขางพารามาก่อน มีเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่เคยมีประสบการณ์ในการปลูกขางพารามาก่อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 1.3 มีประสบการณ์ด้านการปลูกขางพารา 10 ปี รองลงมาร้อยละ 0.6 มีประสบการณ์ด้านการปลูกขางพารา 4 ปี, 5 ปี, 7 ปี 11 ปี และ 20 ปี โดยมี ประสบการณ์ด้านการปลูกขางพาราดำสุด 0 ปี ประสบการณ์ด้านการปลูกขางพาราสูงสุด 20 ปี และประสบการณ์ด้านการปลูกขางพาราเฉลี่ย 0.43 ปี (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ประสพการณ์ด้านการปลูกลายพารา (ปี)

ประสพการณ์ในการปลูกลายพารา (ปี)	จำนวน (N = 156)	ร้อยละ
ไม่เคย	149	95.5
เคย	7	4.5
4	1	0.6
5	1	0.6
7	1	0.6
10	2	1.3
11	1	0.6
20	1	0.6
รวม	156	100.0

ประสพการณ์ด้านการปลูกลายพาราต่ำสุด 0 ปี ประสพการณ์ด้านการปลูกลายพาราสูงสุด 20 ปี
ประสพการณ์ด้านการปลูกลายพาราเฉลี่ย 0.43 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.246

2.25 ปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 99.4 ได้รับการสนับสนุนด้านกล้าพาราจากศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน รองลงมาร้อยละ 97.4 ได้รับการสนับสนุนความรู้เรื่องการปลูกลายพารา ส่วนปัจจัยอย่างอื่น เช่น เงินทุนในการผลิต, ปุ๋ย, สารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืช และอื่น ๆ นั้นเกษตรกรไม่ได้รับการสนับสนุนจาก ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน

ปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ปฏิบัติการ สงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน	จำนวน (N = 156)	ร้อยละ
ต้นกล้ายางพารา	155	99.4
เงินทุนในการผลิต	-	-
ปุ๋ย	-	-
สารป้องกันกำจัดวัชพืช	-	-
ความรู้เรื่องการปลูกยางพารา	152	97.4
อื่นๆ	-	-

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน ได้รับการสนับสนุนปัจจัยมากกว่า 1 ปัจจัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางสังคม

3.1 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 97.4 เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา และที่เหลือร้อยละ 2.6 ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพาราเลย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 48.1 มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา 3-4 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 31.4 มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา 1-2 ครั้งต่อปี ร้อยละ 11.5 มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา 5-6 ครั้งต่อปี และร้อยละ 6.4 มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา มากกว่า 6 ครั้งต่อปี โดยมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางสูงสุด 12 ครั้งต่อปี และติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางเฉลี่ย 3.54 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยาง (ครั้งต่อปี)

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยาง (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ไม่เคย	4	2.6
เคย	152	97.4
1-2	49	31.4
3-4	75	48.1
5-6	18	11.5
มากกว่า 6	10	6.4
รวม	156	100.0

ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี
 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางสูงสุด 12 ครั้งต่อปี
 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางเฉลี่ย 3.54 ครั้งต่อปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.432

3.2 การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 เคยติดต่อกับกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา และที่เหลือร้อยละ 16.7 ไม่เคยติดต่อกับกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราเลย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 41.0 มีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา 1-5 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 19.2 มีการติดต่อกับกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา 6-10 ครั้งต่อปี ร้อยละ 18.6 มีการติดต่อกับกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา 11-15 ครั้งต่อปี และร้อยละ 4.5 มีการติดต่อกับกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา มากกว่า 15 ครั้งต่อปี โดยมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราท่ำสุด 0 ครั้งต่อปี มีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 60 ครั้งต่อปี และมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 6.67 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา (ครั้งต่อปี)

การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพารา (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่เคย	26	16.7
เคย	130	83.3
1-5	64	41.0
6-10	30	19.2
11-15	29	18.6
มากกว่า 15	7	4.5
รวม	156	100.0

ติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี
 ติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 60 ครั้งต่อปี
 ติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 6.67 ครั้งต่อปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.336

3.3 ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.7 เคยมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา และที่เหลือร้อยละ 33.3 ไม่เคยมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพาราเลย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 45.5 มีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 1 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 14.7 มี ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 2 ครั้งต่อปี ร้อยละ 3.8 มีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 1.3 มี ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 6 ครั้งต่อปี และร้อยละ 0.6 มี ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 4 ครั้งต่อปี และ 5 ครั้งต่อปี โดยมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพาราต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี มีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพาราสูงสุด 6 ครั้งต่อปี และมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 1.00 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ประสิทธิภาพการฝึกอบรมการทำสวนยางพารา (ครั้งต่อปี)

ประสิทธิภาพการฝึกอบรมการทำสวนยางพารา (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่เคย	52	33.3
เคย	104	66.7
1	71	45.5
2	23	14.7
3	6	3.8
4	1	0.6
5	1	0.6
6	2	1.3
รวม	156	100.0

ประสิทธิภาพการฝึกอบรมการทำสวนยางพาราน้อยที่สุด 0 ครั้งต่อปี
 ประสิทธิภาพการฝึกอบรมการทำสวนยางพารามากที่สุด 6 ครั้งต่อปี
 ประสิทธิภาพการฝึกอบรมการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 1.00 ครั้งต่อปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.060

3.4 ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา

การให้คะแนนการตอบคำถามว่าใช่หรือไม่ใช่จากแบบสัมภาษณ์ ถ้าเกษตรกรตอบคำถามจากแบบสัมภาษณ์ถูกต้องให้ 1 คะแนน หากตอบผิดให้ 0 คะแนน ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร มีคำถามทั้งหมด 20 ข้อ มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

3.4.1 ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา (แยกแต่ละประเด็น

คำถาม)

ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา เมื่อแยกแต่ละประเด็นคำถามสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หลุมปลูกยางพาราจะต้องขุดให้มีความกว้าง 30 ซม. ยาว 30 ซม. ลึก 30 ซม. ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.1

2. การปลูกยางชำถุงสามารถปลูกในช่วงใดก็ได้ ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 94.2

3. ปุ๋ยที่ใช้ใส่ต้นยางพาราในช่วงตั้งแต่ปลูกจนถึงก่อนเปิดกรีดคือสูตร 20-10-12 ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 85.9
4. การใส่ปุ๋ยบำรุงจะใส่ปีละ 2 ครั้ง ซึ่งสามารถใส่ในช่วงใดก็ได้ ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 86.5
5. ก่อนใส่ปุ๋ยบำรุงทุกครั้งไม่จำเป็นต้องปราบวัชพืชร่อน ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 87.8
6. การตัดแต่งกิ่งแขนงให้ตัดที่ระดับต่ำกว่า 2 เมตร จากพื้นดิน โดยตัดชิดลำต้น ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 77.6
7. ก่อนเข้าฤดูแล้งควรใช้เศษพืชคลุมบริเวณรอบโคนต้น ห่างจากต้นยาง 5-10 ซม. เพื่อช่วยป้องกันการสูญเสียน้ำชื้น ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 96.8
8. ก่อนเข้าฤดูแล้งจะต้องทำแนวป้องกันไฟรอบ ๆ สวนยางเป็นแนวกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 34.6
9. การปราบวัชพืชร่อนในแถวจากโคนต้นยางออกไปข้างละไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยวิธีถากหรือหูดซิดคิน หรือใช้เครื่องตัดหญ้า หรือใช้สารเคมี ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 96.2
10. พื้นที่ปลูกยางจะต้องเป็นพื้นที่ราบ ถ้าความลาดเอียงเกิน 15 องศา ต้องทำขั้นบันได และถ้าเกิน 35 องศา ไม่ควรปลูก ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 89.7
11. การปลูกพืชคลุมดินระหว่างแถวยาง เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ ป้องกันการชะล้างพังทลายและควบคุมวัชพืชร่อน ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 99.4
12. การปลูกพืชแซมระหว่างแถวยางจะต้องปลูกในขณะที่ต้นยางมีอายุเกิน 3 ปี ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 62.8
13. การไถพรวนดินอย่างน้อย 2 ครั้งก่อนปลูก เป็นวิธีการป้องกันกำจัดวัชพืชร่อนอย่างหนึ่ง ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 98.1
14. อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600) เป็นพันธุ์ยางที่ไม่เหมาะกับการปลูกในภาคเหนือ ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 75.6
15. ดินที่เหมาะสมกับการปลูกยางพาราคือดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนทราย ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 91.7
16. โรคราแป้ง โรคเส้นดำ และโรครากขาว เป็นโรคที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายกับต้นยาง ใช่หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 64.7

17. ปลวก หนอนทราย ถือเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญของยางพารา ไซ้หรือไม่ พบว่า เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 91.7

18. การเปิดกรีด ควรเปิดกรีดเมื่อต้นยางมีขนาดเส้นรอบต้นไม่ต่ำกว่า 50 ซม. ที่ระดับความสูง 150 ซม. จากพื้นดิน ไซ้หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 87.8

19. ความลาดเอียงของรอยกรีดที่เหมาะสมควรทำมุม 50 องศา กับแนวระดับ ไซ้หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 12.8

20. เปลือกที่กรีดแต่ละครั้งจะต้องหนาไม่ต่ำกว่า 2.5 มิลลิเมตร ไซ้หรือไม่ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจร้อยละ 5.8

ตารางที่ 49 ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา (แยกแต่ละประเด็นคำถาม)

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
1. หลุมปลูกลูกยางพาราจะต้องขุดให้มีความกว้าง 30 ซม. ยาว 30 ซม. ลึก 30 ซม. ไซ้หรือไม่	75 (48.1)	81 (59.1)	156 (100.0)
2. การปลูกลูกยางชำถุงสามารถปลูกในช่วงใดก็ได้ ไซ้หรือไม่	147 (94.2)	9 (5.8)	156 (100.0)
3. ปุ๋ยที่ใช้ใส่ต้นยางพาราในช่วงตั้งแต่ปลูกจนถึงก่อนเปิดกรีด คือสูตร 20-10-12 ไซ้หรือไม่	134 (85.9)	22 (14.1)	156 (100.0)
4. การใส่ปุ๋ยบำรุงจะใส่ปีละ 2 ครั้ง ซึ่งสามารถใส่ในช่วงใดก็ได้ ไซ้หรือไม่	135 (86.5)	21 (13.5)	156 (100.0)
5. ก่อนใส่ปุ๋ยบำรุงทุกครั้งไม่จำเป็นต้องปราบวัชพืชร่อน ไซ้หรือไม่	137 (87.8)	19 (12.2)	156 (100.0)
6. การตัดแต่งกิ่งแขนงให้ตัดที่ระดับต่ำกว่า 2 เมตร จากพื้นดิน โดยตัดชิดลำต้น ไซ้หรือไม่	121 (77.6)	35 (22.4)	156 (100.0)
7. ก่อนเข้าฤดูแล้งควรใช้เศษพืชคลุมบริเวณรอบโคนต้น ห่างจากต้นยาง 5-10 ซม. เพื่อช่วยป้องกันการสูญเสียน้ำชื้น ไซ้หรือไม่	151 (96.8)	5 (3.2)	156 (100.0)
8. ก่อนเข้าฤดูแล้งจะต้องทำแนวป้องกันไฟรอบ ๆ สวนยางเป็นแนวกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร ไซ้หรือไม่	54 (34.6)	102 (65.4)	156 (100.0)

ตารางที่ 49 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
9. การปราบวัชพืชในแถวจากโคนต้นออกไปข้างละไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยวิธีถากหรือหวดชนิดดิน หรือใช้เครื่องตัดหญ้า หรือใช้สารเคมี ไซ้หรือไม่	150 (96.2)	6 (3.8)	156 (100.0)
10. พื้นที่ปลูกยางจะต้องเป็นพื้นที่ราบ ถ้าความลาดเอียงเกิน 15 องศา ต้องทำขั้นบันได และถ้าเกิน 35 องศา ไม่ควรปลูก ไซ้หรือไม่	140 (89.7)	16 (10.3)	156 (100.0)
11. การปลูกพืชคลุมดินระหว่างแถว เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ ป้องกันการชะล้างพังทลายและควบคุมวัชพืช ไซ้หรือไม่	155 (99.4)	1 (0.6)	156 (100.0)
12. การปลูกพืชแซมระหว่างแถวจะต้องปลูกในขณะที่ยังมีอายุเกิน 3 ปี ไซ้หรือไม่	98 (62.8)	48 (37.2)	156 (100.0)
13. การไถพรวนดินอย่างน้อย 2 ครั้งก่อนปลูก เป็นวิธีการป้องกันกำจัดวัชพืชอย่างหนึ่ง ไซ้หรือไม่	153 (98.1)	3 (1.9)	156 (100.0)
14. อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600) เป็นพันธุ์ยางที่ไม่เหมาะสมกับการปลูกในภาคเหนือ ไซ้หรือไม่	118 (75.6)	38 (24.4)	156 (100.0)
15. ดินที่เหมาะสมกับการปลูกยางพาราคือดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนทราย ไซ้หรือไม่	143 (91.7)	13 (8.3)	156 (100.0)
16. โรคราแป้ง โรคเส้นดำ และโรครากขาว เป็นโรคที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายกับต้นยาง ไซ้หรือไม่	101 (64.7)	55 (35.3)	156 (100.0)
17. ปลวก หนอนทราย ถือเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญของยางพารา ไซ้หรือไม่	143 (91.7)	13 (8.3)	156 (100.0)
18. การเปิดกรีด ควรเปิดกรีดเมื่อต้นยางมีขนาดเส้นรอบต้นไม่ต่ำกว่า 50 ซม. ที่ระดับความสูง 150 ซม. จากพื้นดิน ไซ้หรือไม่	137 (87.8)	19 (12.2)	156 (100.0)
19. ความลาดเอียงของรอยกรีดที่เหมาะสมควรทำมุม 50 องศา กับแนวระดับ ไซ้หรือไม่	20 (12.8)	136 (87.2)	156 (100.0)
20. เปลือกที่กรีดแต่ละครั้งจะต้องหนาไม่ต่ำกว่า 2.5 มิลลิเมตร ไซ้หรือไม่	9 (5.8)	147 (94.2)	156 (100.0)

3.4.2 ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา (รวมทุกคำถาม)

เมื่อนำคะแนนทุกคำถามมารวมกันจำนวน 20 คำถาม จะได้แบบสัมภาษณ์ที่มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ตอบแบบสัมภาษณ์ได้คะแนนต่ำสุด 11 คะแนน และคะแนนสูงสุด 20 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 14.88 คะแนน ผู้วิจัยจึงถือเอาคะแนนเฉลี่ยที่ได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา (รวมทุกคำถาม)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.9 มีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราสูง (14.88 คะแนนขึ้นไป) และที่เหลือร้อยละ 39.1 มีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราต่ำ (น้อยกว่า 14.88 คะแนน) โดยมีคะแนนต่ำสุด 11 คะแนน คะแนนสูงสุด 20 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 14.88 คะแนน (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา (รวมทุกคำถาม)

ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ต่ำ (น้อยกว่า 14.88 คะแนน)	61	39.1
สูง (14.88 คะแนนขึ้นไป)	95	60.9
รวม	156	100.0

คะแนนต่ำสุด 11 คะแนน คะแนนสูงสุด 20 คะแนน

คะแนนเฉลี่ย 14.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.84

3.5 ประสบการณ์การศึกษาดูงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.9 ไม่เคยมีประสบการณ์การศึกษาดูงานเลย มีเพียงร้อยละ 32.1 เท่านั้นที่เคยมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 26.9 มีประสบการณ์การศึกษาดูงาน 1 ครั้งต่อปี ร้อยละ 3.8 มีประสบการณ์การศึกษาดูงาน 2 ครั้งต่อปี และร้อยละ 1.3 มีประสบการณ์การศึกษาดูงาน 3 ครั้งต่อปี โดยมีประสบการณ์การศึกษาดูงานต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี มีประสบการณ์การศึกษาดูงานสูงสุด 3 ครั้งต่อปี และมีประสบการณ์การศึกษาดูงานเฉลี่ย 0.38 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 ประสิทธิภาพการศึกษาดูงาน (ครั้งต่อปี)

ประสิทธิภาพการศึกษาดูงาน (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่เคย	106	67.9
เคย	50	32.1
1	42	26.9
2	6	3.8
3	2	1.3
รวม	156	100.0

ประสิทธิภาพการศึกษาดูงานต่ำสุด 0 ครั้งต่อปี ประสิทธิภาพการศึกษาดูงานสูงสุด 3 ครั้งต่อปี
 ประสิทธิภาพการศึกษาดูงานเฉลี่ย 0.38 ครั้งต่อปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.627

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นที่

4.1 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 52.6 ดินมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.8 ดินมีความอุดมสมบูรณ์ดี และร้อยละ 16.7 ดินมีความอุดมสมบูรณ์ไม่ดี (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่ดี	26	16.7
ปานกลาง	82	52.6
ดี	48	30.8
รวม	156	100.0

4.2 ความลาดเทของพื้นที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 45.5 พื้นที่ไม่มี ความลาดเท (พื้นที่ราบ) รองลงมาร้อยละ 42.3 พื้นที่ที่มีความลาดเทไม่เกิน 15 องศา ร้อยละ 10.9 พื้นที่ มี ความลาดเทเกิน 15 องศา แต่ไม่เกิน 35 องศา และร้อยละ 1.3 พื้นที่ที่มีความลาดเทเกิน 35 องศา (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 ความลาดเทของพื้นที่

ความลาดเทของพื้นที่	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่มี ความลาดเท (พื้นที่ราบ)	71	45.5
ลาดเทไม่เกิน 15 องศา	66	42.3
ลาดเทเกิน 15 องศา แต่ไม่เกิน 35 องศา	17	10.9
ลาดเทเกิน 35 องศา	2	1.3
รวม	156	100.0

4.3 ลักษณะดิน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 57.7 ดินมีลักษณะ เป็นดินร่วนทราย รองลงมาร้อยละ 16.0 ดินมีลักษณะเป็นอื่นๆ (ดินลูกรัง) ร้อยละ 9.6 ดินมีลักษณะ เป็นดินทราย ร้อยละ 9.0 ดินมีลักษณะเป็นดินร่วนเหนียว ร้อยละ 5.1 ดินมีลักษณะเป็นดินเหนียว และร้อยละ 2.6 ดินมีลักษณะเป็นดินทราย (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 ลักษณะดิน

ลักษณะดิน	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ดินร่วนเหนียว	14	9.0
ดินร่วนทราย	90	57.7
ดินเหนียว	8	5.1
ดินร่วน	4	2.6
ดินทราย	15	9.6
อื่นๆ (ดินลูกรัง)	25	16.0
รวม	156	100.0

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

5.1 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 84.0 มีศักยภาพต่ำ (ขนาดของลำต้น ไม่ได้มาตรฐาน) ส่วนที่เหลือร้อยละ 16.0 มีศักยภาพสูง (ขนาดของลำต้น ได้มาตรฐาน) (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยพิจารณาจากขนาดของลำต้น	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ศักยภาพต่ำ (ขนาดของลำต้นไม่ได้มาตรฐาน)	131	84.0
ศักยภาพสูง (ขนาดของลำต้นได้มาตรฐาน)	25	16.0
รวม	156	100.0

หากแยกศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรตามปีปลูก พบว่าเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในปี 2548 มีศักยภาพในการทำสวนยางพารามากที่สุด โดยมี ศักยภาพสูง (ขนาดของลำต้น ได้มาตรฐาน) คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในปี 2549 มีศักยภาพสูง (ขนาดของลำต้น ได้มาตรฐาน) คิดเป็นร้อยละ 16.2 และเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในปี 2547 ไม่มีศักยภาพสูง (ขนาดของลำต้น ได้มาตรฐาน) เลย (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (แยกตามปีปลูก)

ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยพิจารณาจากขนาดของลำต้น	ปีปลูก 2547 (N =31)	ปีปลูก 2548 (N =45)	ปีปลูก 2549 (N = 80)
ศักยภาพต่ำ (ขนาดของลำต้นไม่ได้มาตรฐาน)	31 (100.0)	33 (73.3)	67 (83.8)
ศักยภาพสูง (ขนาดของลำต้นได้มาตรฐาน)	0 (0)	12 (26.7)	13 (16.2)
รวม	31 (100.0)	45 (100.0)	80 (100.0)

5.2 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ร้อยละ 86.5 มีศักยภาพสูง (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่เหลือ 70 % ขึ้นไป) ส่วนที่เหลือร้อยละ 13.5 มีศักยภาพ ต่ำ (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่เหลือน้อยกว่า 70 %) โดยจำนวนต้นที่เหลือต่ำสุด 22 ต้นต่อไร่ จำนวนต้นที่เหลือสูงสุด 90 ต้นต่อไร่ และจำนวนต้นที่เหลือเฉลี่ย 64.99 ต้นต่อไร่ (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 57 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยพิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ศักยภาพต่ำ (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่เหลือน้อยกว่า 70 %)	21	13.5
ศักยภาพสูง (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่เหลือ 70 % ขึ้นไป)	135	86.5
รวม	156	100.0

จำนวนต้นที่เหลือต่ำสุด 22 ต้นต่อไร่ จำนวนต้นที่เหลือสูงสุด 90 ต้นต่อไร่

จำนวนต้นที่เหลือเฉลี่ย 64.99 ต้นต่อไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.308

5.3 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ครั้งหนึ่งมีศักยภาพสูง (ความสมบูรณ์ของต้นดี) และอีกครึ่งหนึ่งมีศักยภาพต่ำ (ความสมบูรณ์ของต้นไม่ดี) โดยคิดเป็นร้อยละ 50.0 (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยพิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ศักยภาพต่ำ (ความสมบูรณ์ของต้นไม่ดี)	78	50.0
ศักยภาพสูง (ความสมบูรณ์ของต้นดี)	78	50.0
รวม	156	100.0

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ข้อมูลในตอนนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา แรงงานในครอบครัว ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา รายได้ทั้งหมด การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา ประสบการณ์การศึกษาดูงาน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และความลาดเทของพื้นที่ กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร ซึ่งพิจารณาได้จาก 3 ประเด็นคือ ขนาดของลำต้น จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ และความสมบูรณ์ของต้น

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีอายุไม่เกิน 50 ปี จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.4 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.865 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอายุที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 59)

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

อายุ	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 50 ปี	77 (49.4)	11 (7.1)	88 (56.4)
มากกว่า 50 ปี	54 (34.6)	14 (9.0)	68 (43.6)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.865

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.172

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีอายุไม่เกิน 50 ปี จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.1 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.298 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอายุที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

อายุ	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 50 ปี	13 (8.3)	75 (48.1)	88 (56.4)
มากกว่า 50 ปี	8 (5.1)	60 (38.5)	68 (43.6)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.298

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.585

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีอายุไม่เกิน 50 ปี จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.8 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีอายุไม่เกิน 50 ปี จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.6 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.668 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าอายุที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

อายุ	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 50 ปี	48 (30.8)	40 (25.6)	88 (56.4)
มากกว่า 50 ปี	30 (19.2)	38 (24.4)	68 (43.6)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.668

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.196

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีระดับการศึกษาสูงกว่า ป.6 จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.4 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.106 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มี ความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 62)

ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ระดับการศึกษา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน ป.6	57 (36.5)	10 (6.4)	67 (42.9)
สูงกว่า ป.6	74 (47.4)	15 (9.6)	89 (57.1)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.106

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.745

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีระดับการศึกษาสูงกว่า ป.6 จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.1 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.916 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 63)

ตารางที่ 64 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ระดับการศึกษา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน ป.6	33 (21.2)	34 (21.8)	67 (42.9)
สูงกว่า ป.6	45 (28.8)	44 (28.2)	89 (57.1)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.026

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.872

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราไม่เกิน 10 ไร่ จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีขนาดพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 10 ไร่ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.225 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 65)

ตารางที่ 65 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 10 ไร่	80 (51.3)	14 (9.0)	94 (60.3)
มากกว่า 10 ไร่	51 (32.7)	11 (7.1)	62 (39.7)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.225

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.635

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราไม่เกิน 10 ไร่ จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีขนาดพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 10 ไร่ จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.573 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 66)

ตารางที่ 66 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 10 ไร่	16 (10.3)	78 (50.0)	94 (60.3)
มากกว่า 10 ไร่	5 (3.2)	57 (36.5)	62 (39.7)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 2.573

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.109

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของดิน

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราไม่เกิน 10 ไร่ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราไม่เกิน 10 ไร่ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.6 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.713 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของดิน (ตารางที่ 67)

ตารางที่ 67 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 10 ไร่	51 (32.7)	43 (27.6)	94 (60.3)
มากกว่า 10 ไร่	21 (17.3)	35 (22.4)	62 (39.7)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.713

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.191

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีแรงงานในครอบครัวมากกว่า 1 คน จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.1 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีแรงงานในครอบครัว 0-1 คน จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.052 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า แรงงานในครอบครัว ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 68)

ตารางที่ 68 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

แรงงานในครอบครัว	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-1 คน	45 (28.8)	8 (5.1)	53 (34.0)
มากกว่า 1 คน	86 (55.1)	17 (10.9)	103 (66.0)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.052

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.820

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีแรงงานในครอบครัวมากกว่า 1 คน จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.1 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีแรงงานในครอบครัว 0-1 คน จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.5 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า แรงงานในครอบครัว ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 69)

ตารางที่ 69 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่

แรงงานในครอบครัว	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-1 คน	7 (4.5)	46 (29.5)	53 (34.0)
มากกว่า 1 คน	14 (9.0)	89 (57.1)	103 (66.0)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.004

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.947

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของดิน

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีแรงงานในครอบครัวมากกว่า 1 คน จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีแรงงานในครอบครัวมากกว่า 1 คน จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.1 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.257 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า แรงงานในครอบครัว ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 70)

ตารางที่ 70 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครอบครัวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

แรงงานในครอบครัวที่ใช้ ในการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-1 คน	28 (17.9)	25 (16.0)	53 (34.0)
มากกว่า 1 คน	50 (32.1)	53 (34.0)	103 (66.0)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.257

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.612

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.3 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากกว่า 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.7 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.906 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 71)

ตารางที่ 71 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี	66 (42.3)	10 (6.4)	76 (48.7)
มากกว่า 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี	65 (41.7)	15 (9.6)	80 (51.3)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.906

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.341

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากกว่า 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.9 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.7 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.130 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่

ตารางที่ 72 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่ ต่อปี	11 (7.1)	65 (41.7)	76 (48.7)
มากกว่า 1,000 บาทต่อไร่ ต่อปี	10 (6.4)	70 (44.9)	80 (51.3)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.130

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.718

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากกว่า 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.5 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพาราไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่ต่อปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.695 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 73)

ตารางที่ 73 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 1,000 บาทต่อไร่	44	32	76
ต่อปี	(28.2)	(20.5)	(48.7)
มากกว่า 1,000 บาทต่อไร่	34	46	80
ต่อปี	(21.8)	(29.5)	(51.3)
รวม	78	78	156
	(50.0)	(50.0)	(100.0)

χ^2 คำนวณ = 3.695

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.055

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.5 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนมากกว่า 100,000 บาทต่อปี จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.286 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 74)

ตารางที่ 74 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี	71 (45.5)	15 (9.6)	86 (55.1)
มากกว่า 100,000 บาทต่อปี	60 (38.5)	10 (6.4)	70 (44.9)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.286

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.593

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.4 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนมากกว่า 100,000 บาทต่อปี จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.1 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 75)

ตารางที่ 75 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี	12 (7.7)	74 (47.4)	86 (55.1)
มากกว่า 100,000 บาทต่อปี	9 (5.8)	61 (39.1)	70 (44.9)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.040

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.842

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.1 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี และมากกว่า 100,000 บาทต่อปี จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.658 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 76)

ตารางที่ 76 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือนกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

รายได้ทั้งหมดต่อ ครัวเรือน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี	39 (25.0)	47 (30.1)	86 (55.1)
มากกว่า 100,000 บาทต่อ ปี	39 (25.0)	31 (19.9)	70 (44.9)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.658

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.198

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารามากกว่า 2 ครั้งต่อปี จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.8 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา 0-2 ครั้งต่อปี จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.1 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.320 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 77)

ตารางที่ 77 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-2 ครั้งต่อปี	47 (30.1)	6 (3.8)	53 (34.0)
มากกว่า 2 ครั้งต่อปี	84 (53.8)	19 (12.2)	103 (66.0)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.320

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.251

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารามากกว่า 2 ครั้งต่อปี จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.4 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา 0-2 ครั้งต่อปี จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.1 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.316 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 78)

ตารางที่ 78 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-2 ครั้งต่อปี	6 (3.8)	47 (30.1)	53 (34.0)
มากกว่า 2 ครั้งต่อปี	15 (9.6)	88 (56.4)	103 (66.0)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.316

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.578

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารามากกว่า 2 ครั้งต่อปี จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารามากกว่า 2 ครั้งต่อปี จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.458 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 79)

ตารางที่ 79 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการทำสวน ยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-2 ครั้งต่อปี	32 (20.5)	21 (13.5)	53 (34.0)
มากกว่า 2 ครั้งต่อปี	46 (29.5)	57 (36.5)	103 (66.0)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 3.458

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.063

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา 0-5 ครั้งต่อปี จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.7 มี ศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารามากกว่า 5 ครั้งต่อปี จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 80)

ตารางที่ 80 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพาราเกี่ยวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-5 ครั้งต่อปี	76 (48.7)	14 (9.0)	90 (57.7)
มากกว่า 5 ครั้งต่อปี	55 (35.3)	11 (7.1)	66 (42.3)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.035

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.852

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพาราเกี่ยวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา 0-5 ครั้งต่อปี จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารามากกว่า 5 ครั้งต่อปี จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 81)

ตารางที่ 81 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพาราเกี่ยวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนครั้งที่เหลือต่อไร่

การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนครั้งที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-5 ครั้งต่อปี	10 (6.4)	80 (51.3)	90 (57.7)
มากกว่า 5 ครั้งต่อปี	11 (7.1)	55 (35.3)	66 (42.3)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.009

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.315

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.8.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพาราเกี่ยวกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา 0-5 ครั้งต่อปี จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.1 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา 0-5 ครั้งต่อปี จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.6 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.626 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 82)

ตารางที่ 82 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

การติดต่อกับเกษตรกร รายอื่นที่ทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-5 ครั้งต่อปี	50 (32.1)	40 (25.6)	90 (57.7)
มากกว่า 5 ครั้งต่อปี	28 (17.9)	38 (24.4)	66 (42.3)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 2.626

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.105

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.9 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.9.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 0-1 ครั้งต่อปี จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.7 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารามากกว่า 1 ครั้งต่อปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.2 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.496 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มี ความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 83)

ตารางที่ 83 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการ
การทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ประสบการณ์การฝึกอบรม การทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-1 ครั้งต่อปี	101 (64.7)	22 (14.1)	123 (78.8)
มากกว่า 1 ครั้งต่อปี	30 (19.2)	3 (1.9)	33 (21.2)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.496

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.221

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.9.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารากับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมี
ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 0-1 ครั้งต่อปี จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7
มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารามากกว่า 1 ครั้ง
ต่อปี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.9 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2
(Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.968 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่
ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มี
ความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อ
ไร่ (ตารางที่ 84)

ตารางที่ 84 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่

ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-1 ครั้งต่อปี	19 (12.2)	104 (66.7)	123 (78.8)
มากกว่า 1 ครั้งต่อปี	2 (1.3)	31 (19.9)	33 (21.2)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.968

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.161

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.9.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารากับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา 0-1 ครั้งต่อปี จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.9 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารามากกว่า 1 ครั้งต่อปี จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.9 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.650 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 85)

ตารางที่ 85 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การฝึกอบรมการทำสวนยางพารา กับ สักยภาพในการ
การทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ประสบการณ์การ ฝึกอบรมการทำสวน ยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
0-1 ครั้งต่อปี	67 (42.9)	56 (35.9)	123 (78.8)
มากกว่า 1 ครั้งต่อปี	11 (7.1)	22 (14.1)	33 (21.2)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 4.650

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.031

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.10 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.10.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวน ยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมี

ความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราดีมาก จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.6 มีศักยภาพต่ำ
รองลงมาเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราปานกลาง จำนวน 52 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 33.3 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่
คำนวณได้เท่ากับ 1.420 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความรู้
ความเข้าใจในการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำ
สวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 86)

ตารางที่ 86 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ความรู้ความเข้าใจของ เกษตรกรในการทำสวน ยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ปานกลาง	52 (33.3)	9 (5.8)	61 (39.1)
ดีมาก	79 (50.6)	16 (10.3)	95 (60.9)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.120

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.729

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.10.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราดีมาก จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.1 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราปานกลาง จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.4 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.317 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 87)

ตารางที่ 87 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่

ความรู้ความเข้าใจของ เกษตรกรในการทำสวน ยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นไม้เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ปานกลาง	12 (7.7)	49 (31.4)	61 (39.1)
ดีมาก	9 (5.8)	86 (55.1)	95 (60.9)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 3.317

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.069

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.10.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวน

ยางพารา ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราดีมาก จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพาราดีมาก จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.9 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ เท่ากับ 3.257 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจในการทำสวนยางพารา ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 88)

ตารางที่ 88 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการทำสวนยางพารา กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ความรู้ความเข้าใจของ เกษตรกรในการทำสวน ยางพารา	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ปานกลาง	36 (23.1)	25 (16.0)	61 (39.1)
ดีมาก	42 (26.9)	53 (34.0)	95 (60.9)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 3.257

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.071

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.11 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.11.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรไม่เคยมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.7 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน 1-3 ครั้งต่อปี จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.3 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.213 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ประสบการณ์การศึกษาดูงานที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 89)

ตารางที่ 89 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ประสบการณ์การศึกษา งาน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เคยมี	90 (57.7)	16 (10.3)	106 (67.9)
1-3 ครั้งต่อปี	41 (26.3)	9 (5.8)	50 (32.1)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.213

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.644

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.11.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรไม่เคยมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีศักยภาพสูง รองลงมาเกษตรกรมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน 1-3 ครั้งต่อปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.135 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ประสบการณ์การศึกษาดูงานที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 90)

ตารางที่ 90 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

ประสบการณ์การศึกษาดูงาน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เคยมี	15 (9.6)	91 (58.3)	106 (67.9)
1-3 ครั้งต่อปี	6 (3.8)	44 (28.2)	50 (32.1)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.135

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.713

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.11.3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่เกษตรกรไม่เคยมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 ศักยภาพต่ำ รองลงมาเกษตรกรไม่เคยมีประสบการณ์การศึกษาดูงาน จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.471 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ประสบการณ์การศึกษาดูงาน ที่ต่างกันของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น (ตารางที่ 91)

ตารางที่ 91 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การศึกษาดูงานกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ประสบการณ์การศึกษา งาน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่เคยมี	55 (35.3)	51 (32.7)	106 (67.9)
1-3 ครั้งต่อปี	23 (14.7)	27 (17.3)	50 (32.1)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.471

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.493

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.12.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่ดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.2 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ดี จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 มีศักยภาพต่ำ และดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ไม่ดี จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.4 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.597 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 5.99 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ที่ต่างกันของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 92)

ตารางที่ 92 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่ดี	24 (15.4)	2 (1.3)	26 (16.7)
ปานกลาง	72 (46.2)	10 (6.4)	82 (52.6)
ดี	35 (22.4)	13 (8.3)	48 (30.8)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)
χ^2 จำนวน = 6.59			
χ^2 ตารางที่ 0.05 = 5.99 df. = 2 sig = 0.037			
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05			

6.12.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่ดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.2 มีศักยภาพสูง รองลงมาดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ดี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.6 มีศักยภาพสูง และดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ไม่ดี จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.8 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.558 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 5.99 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 93)

ตารางที่ 93 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่ดี	6 (3.8)	20 (12.8)	26 (16.7)
ปานกลาง	10 (6.4)	72 (46.2)	82 (52.6)
ดี	5 (3.2)	43 (27.6)	48 (30.8)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)
χ^2 จำนวน = 2.558			
χ^2 ตารางที่ 0.05 = 5.99 df. = 2 sig = 0.278			
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05			

6.12.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่ดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.6 มีศักยภาพต่ำ รองลงมาดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีศักยภาพสูง และดินของเกษตรกรมีความอุดมสมบูรณ์ดี จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 22.740 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 9.21 ที่ระดับ 0.01 สรุปได้ว่า ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ที่ต่างกันของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร โดยพิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยิ่ง (ตารางที่ 94)

ตารางที่ 94 ความสัมพันธ์ระหว่างความอุดมสมบูรณ์ของดินกับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของดิน

ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของดิน)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่ดี	22 (14.1)	4 (2.6)	26 (16.7)
ปานกลาง	43 (27.6)	39 (25.0)	82 (52.6)
ดี	13 (8.3)	35 (22.4)	48 (30.8)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 จำนวน = 22.740
 χ^2 ตารางที่ 0.01 = 9.21 df. = 2 sig = 0.000
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.13 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

6.13.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่พื้นที่ของเกษตรกรมีความลาดเท จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.9 มีศักยภาพต่ำ รองลงพื้นที่ของเกษตรกรไม่มีความลาดเท (พื้นที่ราบ) จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.0 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.682 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความลาดเทของพื้นที่ ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับ ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น (ตารางที่ 95)

ตารางที่ 95 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากขนาดของลำต้น

ความลาดเทของพื้นที่	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ขนาดของลำต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่มีความลาดเท (พื้นที่ราบ)	64 (41.0)	7 (4.5)	71 (45.5)
มีความลาดเท	67 (42.9)	18 (11.5)	85 (54.5)
รวม	131 (84.0)	25 (16.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 3.682

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84

df. = 1

sig = 0.055

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.13.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่พื้นที่ของเกษตรกรมีความลาดเท จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.1 มีศักยภาพสูง รองลงพื้นที่ของเกษตรกรไม่มีความลาดเท (พื้นที่ราบ) จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.5 มีศักยภาพสูง เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.462 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 3.84 ที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า ความลาดเทของพื้นที่ ที่ต่างกันของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่ (ตารางที่ 96)

ตารางที่ 96 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่

ความลาดเทของพื้นที่	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่มีความลาดเท (พื้นที่ราบ)	11 (7.1)	60 (38.5)	71 (45.5)
มีความลาดเท	10 (6.4)	75 (48.1)	85 (54.5)
รวม	21 (13.5)	135 (86.5)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.462

χ^2 ตารางที่ 0.05 = 3.84 df. = 1 sig = 0.497

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.13.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของดิน

จากการศึกษาศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรส่วนใหญ่พื้นที่ของเกษตรกรมีความลาดเท จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 มีศักยภาพสูง รองลงพื้นที่ของเกษตรกรไม่มีความลาดเท (พื้นที่ราบ) จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 มีศักยภาพต่ำ เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า χ^2 (Chi-square) พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.470 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตารางที่เท่ากับ 6.63 ที่ระดับ 0.01 สรุปได้ว่า ความลาดเทของพื้นที่ ที่ต่างกันของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากจำนวนต้นที่เหลือต่อไร่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยิ่ง (ตารางที่ 97)

ตารางที่ 97 ความสัมพันธ์ระหว่างความลาดเทของพื้นที่กับศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกรที่พิจารณาจากความสมบูรณ์ของต้น

ความลาดเทของพื้นที่	ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร (ความสมบูรณ์ของต้น)		รวม
	ศักยภาพต่ำ	ศักยภาพสูง	
ไม่มีความลาดเท (พื้นที่ราบ)	44 (28.2)	27 (17.3)	71 (45.5)
มีความลาดเท	34 (21.8)	51 (32.7)	85 (54.5)
รวม	78 (50.0)	78 (50.0)	156 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 7.470

χ^2 ตารางที่ 0.01 = 6.63

df. = 1

sig = 0.006

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 98 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆกับตัวแปรตาม (ศักยภาพในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	χ^2	df	Sig	แปลความ
อายุ	- ขนาดของลำต้น	1.865	1	0.172	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.298	1	0.585	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	1.668	1	0.196	ns.
ระดับการศึกษา	- ขนาดของลำต้น	0.106	1	0.745	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.916	1	0.339	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	0.026	1	0.872	ns.
ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา	- ขนาดของลำต้น	0.225	1	0.635	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	2.573	1	0.109	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	1.713	1	0.191	ns.

ตารางที่ 98 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	χ^2	df	Sig	แปลความ
แรงงานในครอบครัว	- ขนาดของลำต้น	0.052	1	0.820	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.004	1	0.947	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	0.257	1	0.612	ns.
ต้นทุนที่ใช้ในการทำสวน ยางพารา	- ขนาดของลำต้น	0.906	1	0.341	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.130	1	0.718	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	3.695	1	0.055	ns.
รายได้ทั้งหมดต่อครัวเรือน	- ขนาดของลำต้น	0.286	1	0.593	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.040	1	0.842	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	1.658	1	0.198	ns.
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การทำสวนยางพารา	- ขนาดของลำต้น	1.320	1	0.251	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.316	1	0.578	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	3.458	1	0.063	ns.
การติดต่อกับเกษตรกรรายอื่นที่ ทำสวนยางพารา	- ขนาดของลำต้น	0.035	1	0.852	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	1.009	1	0.315	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	2.626	1	0.105	ns.
ประสบการณ์การฝึกอบรมการ ทำสวนยางพารา	- ขนาดของลำต้น	1.496	1	0.221	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	1.968	1	0.161	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	4.650	1	0.031	*
ความรู้ความเข้าใจของ เกษตรกรในการทำสวน ยางพารา	- ขนาดของลำต้น	0.120	1	0.729	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	3.317	1	0.069	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	3.257	1	0.071	ns.
ประสบการณ์การศึกษาดูงาน	- ขนาดของลำต้น	0.213	1	0.644	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.135	1	0.713	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	0.471	1	0.493	ns.
ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	- ขนาดของลำต้น	6.597	2	0.037	*
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	2.558	2	0.278	ns.
	- ความสมบูรณ์ของต้น	22.740	2	0.000	**

ตารางที่ 98 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	χ^2	df	Sig	แปลความ
ความลาดเทของพื้นที่	- ขนาดของลำต้น	3.682	1	0.055	ns.
	- จำนวนต้นที่เหลือต่อไร่	0.462	1	0.497	ns.
	- ความสมบูรณ์ของดิน	7.470	1	0.006	**

หมายเหตุ	*	หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
	**	หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
	ns.	หมายถึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 7 ข้อมูลด้านปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

7.1 ปัญหาในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

7.1.1 ปัญหาด้านพื้นที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 87.8 มีปัญหาขาดน้ำหน้าแล้ง รองลงมาร้อยละ 38.8 มีปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ร้อยละ 30.1 มีปัญหาไฟไหม้สวน และร้อยละ 11.5 มีปัญหาพื้นที่ไม่มีความเหมาะสมในการปลูก ตามลำดับ (ตารางที่ 99)

ตารางที่ 99 ปัญหาด้านพื้นที่

ปัญหาด้านพื้นที่	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ขาดแคลนน้ำในช่วงหน้าแล้ง	137	87.8
ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	60	38.5
ไฟไหม้สวน	47	30.1
พื้นที่ไม่มีความเหมาะสมในการปลูก	18	11.5
อื่นๆ	-	-

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน มีปัญหาด้านพื้นที่มากกว่า 1 ปัญหา

7.1.2 ปัญหาด้านการดูแลรักษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 88.5 มีปัญหาปุ๋ยราคาแพง รองลงมาร้อยละ 75.0 มีปัญหาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ร้อยละ 66.0 มีปัญหาต้นยางพาราตายและปัญหาในการปลูกซ่อม ร้อยละ 49.4 มีปัญหาปริมาณวัชพืชมากและการป้องกันกำจัดลำบาก ร้อยละ 45.5 มีปัญหาขาดความรู้ด้านการปลูกและการดูแลรักษาสวนยาง ร้อยละ 39.1 มีปัญหาขาดความรู้ด้านการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยาง ร้อยละ 28.8 มีปัญหาขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยาง ร้อยละ 23.1 มีปัญหาโรคและแมลงรบกวน ร้อยละ 26.9 มีปัญหาขาดแคลนแรงงาน ร้อยละ 24.4 มีปัญหาขาดความรู้ด้านใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดวัชพืช ร้อยละ 14.1 มีปัญหาไม่มีเวลาในการดูแลรักษา และร้อยละ 0.6 มีปัญหาอื่นๆ (วัวเข้ามากินยอดยางพารา) ตามลำดับ (ตารางที่ 100)

ตารางที่ 100 ปัญหาด้านการดูแลรักษา

ปัญหาด้านการดูแลรักษา	จำนวน (N=156)	ร้อยละ
ปุ๋ยราคาแพง	138	88.5
ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน	117	75.0
ต้นยางพาราตายและปัญหาในการปลูกซ่อม	103	66.0
ปริมาณวัชพืชมากและการป้องกันกำจัดลำบาก	77	49.4
ขาดความรู้ด้านการปลูกและการดูแลรักษาสวนยางพารา	71	45.5
ขาดความรู้ด้านการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยางพารา	61	39.1
ขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยางพารา	45	28.8
ขาดแคลนแรงงาน	42	26.9
ขาดความรู้ด้านการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดวัชพืช	38	24.4
โรคและแมลงรบกวน	36	23.1
ไม่มีเวลาในการดูแลรักษา	22	14.1
อื่นๆ (วัวเข้ามากินยอดยางพารา)	1	0.6

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน มีปัญหาด้านการดูแลรักษามากกว่า 1 ปัญหา

7.1.3 ปัญหาด้านการส่งเสริมและการบริการจากศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดลำพูน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 89.1 มีปัญหา ไม่ได้รับการสนับสนุนปุ๋ยเคมีและสารเคมีจาก ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดลำพูน ร้อยละ 55.1 มีปัญหาความล่าช้าของ ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยาง จังหวัดลำพูน ในการแจกจ่ายต้นพันธุ์ยาง ร้อยละ 47.4 มีปัญหาต้นพันธุ์ยางที่ได้รับจากโครงการ สงเคราะห์ฯมาไม่สมบูรณ์ ร้อยละ 19.2 มีปัญหาโอกาสการพบปะและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของ ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน ทำได้ยาก และร้อยละ 2.6 มีปัญหาเจ้าหน้าที่ ศูนย์ ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน ไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ (สอน ไม่เข้าใจ นำไปปฏิบัติจริงไม่ได้) ตามลำดับ (ตารางที่ 101)

ตารางที่ 101 ปัญหาด้านการส่งเสริมและการบริการจากศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัด
ลำพูน

ปัญหาด้านการส่งเสริมและการบริการจาก ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการสนับสนุนปุ๋ยเคมีและสารเคมีจากศูนย์ปฏิบัติการ สงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน	139	89.1
ความล่าช้าของศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน ในการแจกจ่ายต้นพันธุ์ยาง	86	55.1
ต้นพันธุ์ยางที่ได้รับจากโครงการฯมาไม่สมบูรณ์	74	47.4
โอกาสการพบปะและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์ ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูนทำได้ยาก	30	19.2
เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำพูน ไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ (สอน ไม่เข้าใจ นำไปปฏิบัติจริงไม่ได้)	4	2.6
อื่นๆ (ระบุ)	-	-

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน มีปัญหาด้านการส่งเสริมและการบริการจากศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์
สวนยางจังหวัดลำพูนมากกว่า 1 ปัญหา

7.1.4 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดเมื่อต้นยางพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 คาดว่าอาจขาดเงินทุนหมุนเวียนในการซื้ออุปกรณ์ในการทำสวนยาง (จอก, สวด, จักรรีดยาง และอื่นๆ) รองลงมาร้อยละ 26.3 คาดว่าไม่มีตลาดรับซื้อ ร้อยละ 15.2 คาดว่ารายได้ที่ได้รับไม่คุ้มกับเวลาและการลงทุนหรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว และร้อยละ 6.3 คาดว่าจะไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมการเกษตรในด้านอื่นๆ (ตารางที่ 102)

ตารางที่ 102 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดเมื่อต้นยางพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดเมื่อต้นยางพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้	จำนวน (N =156)	ร้อยละ
ขาดเงินทุนในการซื้ออุปกรณ์ในการทำสวนยาง (จอก, สวด จักรรีดยาง และอื่นๆ)	102	65.4
ไม่มีตลาดรับซื้อ	41	26.3
รายได้ที่ได้รับไม่คุ้มกับเวลาและการลงทุนหรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว	30	19.2
ไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมการเกษตรในด้านอื่นๆ	10	6.4
อื่นๆ	-	-

หมายเหตุ เกษตรกร 1 คน มีปัญหาที่คาดว่าจะเกิดเมื่อต้นยางพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้มากกว่า 1 ปัญหา

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำสวนยางพาราของเกษตรกร

1. ต้องการให้โครงการฯ สนับสนุนเงินทุนและปุ๋ยสำหรับดูแลบำรุงรักษาสวนยางพารา หรือจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้แก่เกษตรกร
2. ต้องการให้โครงการฯ แจกจ่ายกล้ายางที่มีความสมบูรณ์และแจกจ่ายให้ทันช่วงต้นฤดูฝน และอยากให้แจกกล้ายางที่ใช้สำหรับปลูกซ่อมเพิ่ม เพราะกล้ายางที่ปลูกตายเยอะมากเนื่องจากได้รับกล้ายางซ้ำซึ่งไม่ตรงกับช่วงต้นฤดูฝน
3. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางพาราจังหวัดลำพูน มาพบปะเกษตรกรบ่อยครั้งกว่านี้ เพื่ออบรมให้ความรู้และคำแนะนำในการทำสวนยางพารา โดยเฉพาะเรื่องการใช้ปุ๋ย

4. ต้องการให้ผลผลิตขางมีราคาดี มีตลาดรองรับ มีการประกันราคาขั้นต่ำ และต้องการให้รัฐบาลจัดตั้งสหกรณ์รับซื้อขางแผ่นตามจุดใหญ่ๆ
5. ต้องการให้ที่ดินมีเอกสารสิทธิ์ เพื่อที่จะได้นำไปเป็นหลักประกันในการกู้เงินมาใช้ในการทำสวนขางพารา
6. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนขางพาราจังหวัดลำพูน ไปสอนการกรีดยางพาราให้แก่เกษตรกร และเมื่อยางกรีตได้ออกมาให้รัฐบาลสนับสนุนและจัดหาอุปกรณ์การกรีตให้กับเกษตรกร
7. ต้นกล้าขางพาราที่ปลูกจะต้องสมบูรณ์ และการได้รับน้ำในปีแรกของต้นกล้าขางพาราถือว่าสำคัญมาก ดังนั้นการปลูกขางพาราจะต้องปลูกในช่วงต้นฤดูฝนเท่านั้น เพื่อให้ต้นกล้าขางพาราทายน้อยที่สุด
8. เกษตรกรผู้ปลูกขางจะต้องดูแลและให้ความสำคัญเรื่องไฟไหม้สวนขางพาราในช่วงหน้าแล้ง
9. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนขางพาราจังหวัดลำพูน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปลูกพืชแซมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร เพื่อที่จะได้นำมาเป็นทุนในการทำสวนขางพาราในระหว่างที่ยางพารายังไม่สามารถเปิดกรีตได้
10. ทีมงานศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนขางพาราจังหวัดลำพูน มีน้อยเกินไปทำให้ดูแลเกษตรกรไม่ทั่วถึง
11. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนขางพาราจังหวัดลำพูน มาดูต้นขางว่าจะมีน้ำขางหรือไม่